№ 47. Łódź, Piątek 22 sierpnia 1919 r. Cena egzemplarza 60 fen. Rok 1.

Łódzki Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA:
Kwartalnie . . . . . Marek 9.—
Miesięcznie . . . . . Marek 3.—
z odnoszeniem do domu.

Redakcja i Administracja
Ul. Moniuszki 10 (Sienkiewicza 21)
Telefon Nr. 100.
Administracja czynna od 9 do 3 po południu.
Redaktor przyjmuje od 11 do 1 po południu.

OGŁOSZENIA:
Za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) lub jego miejsce 90 fen. Wiersz przed tekstem Mk. 3.— (2 szpalty na stronie). Drobne ogłoszenia 15 fen. za wyraz, najmniejsze Mk. 1.50.

ROZPORZĄDZENIE

Ministerstwa Aprowizacji w sprawie młynów.

Na mocy artykułu 8 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o Obrocie Ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920, wydane zostaje następujące rozporządzenie:

Art. I.

Wszystkie młyny, znajdujące się na obszarze Państwa Polskiego, zostają podzielone na dwie kategorje, ze ścisłem rozgraniczeniem praw przemiału.

1) Młyny kategorji I, mające prawo mielenia jedynie zboża importowego i monopolowego, stanowiącego własność państwową lub komunalną.

2) Młyny katogorji II, (gospodarskie), mające prawo mielenia jedynie zboża, stanowiącego prywatną własność producentów, przeznaczonego na pokrycie ich potrzeb.

Art. II.

Poszczególny młyn zostaje zaliczony do kategorji I na skutek zawarcia umowy na mielenie zboża państwowego lub komunalnego z Państwowym Urzędem Zbożowym, względnie z miejscowym Urzędem powiatowym i Powiatową Komisją Aprowizacyjną.

Państwowy Urząd Zbożowy, względnie Urzędy Powiatowe, winny nadsyłać wykazy zakontraktowanych młynów z podaniem ilości zboża, przeznaczonego do przemiału w każdym poszczególnym młynie, Ministerstwu Aprowizacji do wiadomości.

Art. III.

Wszystkie pozostałe młyny, nie zaliczone w poczet młynów kategorji I, stanowią kategorję II młynów.

Młyny kategorji II mogą funkcjonować w zakresie przewidzianym przez art. II, punkt 2 niniejszego rozporządzenia, bez specjalnego zezwolenia Ministerstwa Aprowizacji, względnie podległych temuż organów.

Art. IV.

W celu zaprowadzenia jednego gatunku i jednakowej jakości mąki dla całego Państwa, wysokość normy przemiałowej dla żyta, pszenicy i jęczmienia, obowiązująca młyny obydwuch kategorji, ustanawia się, jak następuje:

a) dla żyta:
mąki 80%
otrąb 15,5%
odpadków do . . 1,5%
rozkurz 3%

b) dla pszenicy:
mąki I . . . . 70%) ogółem 80%
mąki chlebowej . 10%)
otrąb 15,5%
odpadków do . . 1,5%
rozkurz 3%

Norma rozkurzowa w młynach gospodarskich kategorji II może dosięgać 4%.

c) dla jęczmienia:
wydajność kaszy minimalnie 63%

Przy przemiale żyta wolno używać do odsiewania wyłącznie sit drucianych od Nr. 24 do Nr. 34 (lub jedwabnych, odpowiadających tymże numerom sit drucianych). Liczba numerów sit drucianych odpowiada bieżącej ilości oczek w calu polskim.

Przy przemiale pszenicy mogą być używane do odsiewania sita jedwabne, odpowiadające wyłącznie numerom normalnym 6, 7 i 8. Używanie wszelkich innych, niż powyższe, numerów sit jest bezwarunkowo wzbronione.

Art. V.

Taksa za przemiał dla młynów kategorji I i II będzie ustanawiana w każdym poszczególnym powiecie przez władzę administracyjną pierwszej instancji, łącznie z Powiatową Komisją Aprowizacyjną, po wysłuchaniu zdania w tym względzie miejscowych przedstawicieli przemysłu młynarskiego. Państwowy Urząd Zbożowy dla młynów, mielących zboże dla tegoż Urzędu, określa cenę za przemiał po zatwierdzeniu przez Ministerstwo Aprowizacji.

Art. VI.

Pobieranie wynagrodzenia za przemiał w naturze przez młyny obydwuch kategorji jest bezwzględnie wzbronione.

Art. VII.

Otręby i wszelkie odpadki, powstałe przy mieleniu zboża w młynach I kategorji, stanowią własność państwową lub komunalną i muszą być całkowicie oddane odnośnym organom rządowym lub komunalnym wraz z gotowemi produktami mącznemi.

Otręby i wszelkie odpadki, powstałe przy mieleniu zboża w młynach II kategorji, stanowią własność producentów. Handel rzeczonemi otrębami i odpadkami jest bezwarunkowo wzbroniony.

Art. VIII.

Winni niestosowania się do przepisów, zawartych w rozporządzeniu niniejszem, podlegają karom, przewidzianym w art. IX Ustawy z dn. 29 lipca 1919 r. o Obrocie Ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 i unieruchomieniu młyna.

Minister Aprowizacji:
(—) *Antoni Minkiewicz.*

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie obrotu zbożem siewnem ozimem w roku 1919.

W myśl artykułu 1, 3, 8 i 9 Ustawy z dnia 29-go lipca 1919 roku o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 wydane zostaje następujące rozporządzenie:

Art. 1.

W celu dania rolnikom możności nabycia celnego zboża siewnego ozimego, zarejestrowanego przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, gospodarstwa nasienne mają prawo sprzedaży bezpośrednio rolnikom zboża, uznanego przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych za zboże siewne.

Art. 2.

Gospodarstwa nasienne, które sprzedały w drodze legalnej zboże siewne, mają prawo nabycia zboża na potrzeby swego gospodarstwa od producentów lub instytucji do handlu zbożem uprawnionych, za każdorazowem upoważnieniem Szefa Władzy Politycznej pierwszej instancji (powiatowego Komisarza Rządowego lub Starosty).

Art. 3.

Gospodarstwa nasienne, zarejestrowane przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, otrzymują od Ministerstwa Rolnictwa lub jego ekspozytur listy przewozowe (frachty), uprawniające do przewozu zakupionego u nich zboża siewnego kolejami lub drogą wodną.

Listy przewozowe winny zawierać zastrzeżenie, że odbiorca może odebrać zboże siewne jedynie za okazaniem zaświadczenia administracji Powiatu, do którego zboże zostało skierowane.

Art. 4.

Szef Władzy Politycznej pierwszej instancji może wydawać zezwolenia na nabycia drobnych ilości zboża na zasiew bezpośrednio u producentów w obrębie swego powiatu.

Art. 5.

Obrót zbożem siewnem ozimem dozwolony jest do dnia 1-go października 1919 roku.

Art. 6.

Do wydania rozporządzenia w sprawie obrotu zbożem siewnem na ziemiach b. zaboru pruskiego upoważniony jest Główny Urząd Żywnościowy przy Naczelnej Radzie Ludowej w Poznaniu.

Art. 7.

W razie, gdy ktokolwiek uzyskawszy zezwolenie na nabycie zboża siewnego, nabyte na zasadzie tego zezwolenia zużyje na inne cele, nie na osiew, podlega, w myśl art. 8 i 9 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20, w drodze administracyjnej karze aresztu od dni 14 do miesięcy 6, oraz grzywnie od 100 do 100.000 marek, względnie od 150 do 150,000 koron.

Art. 8.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od chwili ogłoszenia go w „Monitorze Polskim".

Minister Aprowizacji:
(—) *Antoni Minkiewicz.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w/z.
(—) *Z. Chmielewski.*

Warszawa, d. 12/VIII 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie cen na zboże w roku gospodarczym 1919/20.

Na mocy artykułu 5 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o Obrocie Ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 wydane zostaje następujące rozporządzenie:

Art. 1.

Na ziemiach b. zaboru rosyjskiego oraz b. zaboru austrjackiego ustanowione zostają następujące ceny na zboże konsumcyjne:
za 100 kg. żyta, jęczmienia lub owsa — Mk. 80;
za 100 kg. pszenicy — Mk. 90.

Art. 2.

Na ziemiach b. zaboru pruskiego ustanowione zostają następujące ceny na zboże konsumcyjne:
za 100 kg. żyta, jęczmienia lub owsa — Mr. 40;
za 100 kg. pszenicy — Mk. 50.

Art. 3.

Na ziemiach b. zaboru rosyjskiego oraz b. zaboru austrjackiego będzie w czasie od dnia 15 sierpnia do dnia 15 października 1919 roku wypłacana po za ceną zasadniczą premja za wczesną odstawę w wysokości Mk. 10 za każde 100 kg. bez względu na rodzaj zboża. Po dniu 15 października wypłacaną będzie jedynie cena zasadnicza.

Art. 4.

Na ziemiach b. zaboru rosyjskiego oraz b. zaboru austrjackiego obowiązują następujące ceny za zboże siewne ozime:

1) za zboże oryginalne ceny nie są ograniczone i ustanawiane zostają stosownie do porozumienia pomiędzy sprzedawcą a kupującym;

2) za 100 kg. zboża z pierwszych trzech odsiewów — Mk. 150;

3) za 100 kg. zboża z dalszych odsiewów — Mk. 135;

4) za 100 kg. zboża siewnego zwykłego odczyszczonego — Mk. 110.

Art. 5.

Na ziemiach b. zaboru pruskiego ma moc rozporządzenie w sprawie cen na zboże siewne, wydane przez Główny Urząd Żywnościowy Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu.

Art. 6.

Powyżej wymienione ceny płacone będą producentom za zboże dobrej jakości loco magazyn instytucji skupującej zboże z upoważnienia Ministerstwa Aprowizacji, lub loko stacja kolei żelaznej. W sprawie potrąceń za zły gatunek dostarczonego zboża wydane zostanie osobne rozporządzenie.

Art. 7.

Na ziemiach b. zaboru austrjrackiego oraz w powiatach b. zaboru rosyjskiego, okupowanych w czasie wojny przez Austrję, producenci otrzymywać będą należność za zboże w koronach, przyczem ustalony zostaje stosunek mk. 100 — kor. 175.

Art. 8.

Rozporządzenie niniejsze staje się prawomocnem z dniem ogłoszenia go w „Monitorze Polskim" i obowiązuje od dnia 15 sierpnia 1919 roku.

Minister Aprowizacji

(—) *Antoni Minkiewicz.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) *Janicki.*

Warszawa, d. 13 sierpnia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji w sprawie wprowadzenia wolnego handlu ziemniakami.

Art. 1.

W myśl art. 1, 6, 7, 8 i 9 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20, wprowadzony zostaje wolny handel i obrót ziemniakami.

Art. 2.

Wszelkie ograniczenia przewozowe, dotyczące ziemniaków, zostają zniesione.

Art. 3.

Wywóz ziemniaków poza granice Państwa, zarówno, jak wywóz ziemniaków do obszarów podległych Komisarzowi Jeneralnemu dla Ziem Wschodnich jest wzbroniony. Zezwolenie na wywóz ziemniaków poza granice Państwa może być w drodze wyjątku uzyskane w Państwowej Komisji Wywozu i Przywozu Ministerstwa Przemysłu i Handlu w myśl przepisów zawartych w art. 7 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 roku o obrobie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20. Zezwolenia wywozu do ziem podległych Komisarzowi Jeneralnemu dla Ziem Wschodnich wydaje Ministerstwo Aprowizacji.

Art. 4.

Winni niestosowania się do przepisów niniejszego rozporządzenia ulegają w myśl art. 9 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 karze aresztu od dni 14 do miesięcy 6-u, lub grzywnie do 100 — 100,000 marek, względnie od 150 — 150,000 koron. Ukaranie w myśl tego rozporządzenia nie przesądza ukarania za ten sam czyn, o ile on mieści w sobie znamiona czynu w innych ustawach karą surowszą zagrożonego. W razie usiłowania przewozu ziemniaków wbrew przepisom, zawartym w art. 3, winna być zarządzona konfiskata ziemniaków.

Art. 5.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z chwilą ogłoszenia go w „Monitorze Polskim".

Minister Aprowizacji.

(—) *Antoni Minkiewicz.*

Warszawa, 12/VIII 1919 r.

OKÓLNIK

Do wszystkich PP. Powiatowych Komisarzy Rządowych.

Uzupełniając rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie uchylania się osób, powołanych do służby wojskowej („Dziennik Urzędowy" Ministerstwo Spraw Wewnętrznych z dn. 14 lutego r. b. Nr. 10, poz. 119), poleca się Panom Komisarzom, w razie nałożenia przez Nich kary na uchylających się, przewidzianej dekretem z dn. 4 lutego r. b. (Dziennik praw Nr. 14, poz. 168) przystępować do wykonania tejże kary niezwłocznie z tem wszakże, że aresztowanego należy dostawić do najbliższej Powiatowej Komendy Uzupełnień.

O ile P. K. U. uzna aresztowanego za zdatnego do służby wojskowej, należy, stosownie do żądania właściwej władzy wojskowej, wykonanie kary odroczyć tak, by stawienie się zasądzonego do służby w terminie, oznaczonym przez władzę wojskową nie doznało z powodu odbywania kary żadnej przeszkody.

Za Ministra (—) *Józef Bek* w. r.

Warszawa, dnia 8 sierpnia 1919 r.

Z Komisarjatu Rządow. na pow. Łódzki.

D. 23 sierpnia o godz. 12 przed poł. odbędzie się w Komisarjacie Rządowym pow. Łódzkiego miesięczny zjazd wójtów gmin w celu omówienia spraw bieżących. Obecni będą prócz wójtów, pisarze gminni, sołtysi większych osad oraz 2 radnych z każdej Rady Gminnej.

Powiatowy lekarz weterynarji na m. Łódź donosi:

„W oborze Joska Tygera w Łodzi przy ulicy Konstantynowskiej № 44 zaraza płucna wygasła. Wobec tego zniesione zostały wszystkie środki zapobiegawcze, zarządzone tamże w celu stłumienia choroby tej".

* * *

„W oborze Simsi Ddługanogi, zamieszkałego w Łodzi przy ulicy Wschodniej № 43, została stwierdzona zaraza płucna. Wszystkie środki dla stłumienia tej choroby zostały przedsięwzięte".

Zagubili paszporty:

Abramowicz Wolf. Zielona 42.	2180
Błaszczyk Emilja. Ruda Pabjanicka.	2238
Berbe Zyser Este, Cipra, i Becił. Zgierska 44.	2175
Borowska Marja. Długa 27.	2194
Bizberg Boruch. Passaż Szulca 5.	2178
Dobrzyński Moszek. Drewnowska 7.	2239
Dimant Mordka. Zgierska 40.	2201
Dembińska Gitla. Pusta 13.	2184
Dereczyński Rafał. Średnia 23.	2160
Glaser Ernest. Pabjanice.	2195
Goldberg Maks. Południowa 2.	2176
Handelsman Moszek Hersz. Aleksandrów ulica Łęczycka Nr. 228.	2187
Hertz Jakób. Kamienna 16.	2170
Izbicki Józef. Zgierska 17.	2156
Konsens Elka. Cegielniana 5.	2222
Koniarski Józef. Rybna 17.	2243
Kutkowska Helena. Polna 29.	2223
Krigier Daniel. Północna 14.	2198
Kubielski Jan. Przędzalniana 10.	2188
Kutner Rifka. Stryków.	2149
Liberman Moszek. Wolborska 22.	2219
Lajb Gothelf. Zawadzka 23.	2206
Lipska Dacja. Cegielniana 47.	2140
Łaznowski Hersz. Pabjanice.	2199
Muszkowicz Lajza. Skierniewice.	2198
Mantinband Stefan.	2234
Monczka Antoni i Józefa.	2181
Miller Abram Luzer. Nowomiejska 26.	2163
Nisker Jankiel. Solna 5.	2151
Ozorkowski Maks. Wschodnia 70.	2208
Ozierowicz Pinkus. Jerozolimska 8.	2231
Pinkus Mordka. Widzewska 18.	2209
Rotfogiel Lajbuś. Południowa 16.	2210
Rozenfeld Abe. Dolna 15.	2233
Rubin Mordka Mendel. Pańska 11.	2177
Renner Eugenja. Fabryczna 21.	2166
Szczupak Chaim. Południowa 17.	2221
Siejwac. Północna 14.	2212
Urbach Chaim Jankiel, Przejazd 49.	2241
Weldman Chaja. Dzielna 39.	2213
Wolf Moszek. Srednia 113-a	2205
Wajnberg. Nowomiejska 28.	2207
Weksler Izrael. Zachodnia 21.	2230
Wielbiński Bolesław. Nizka 1.	2193
Weinwurcel Srul. Passaż Szulca 34.	2172
Wert Władysław i Rozalja. Zarzewska 27.	2134
Welner Frania. Karola 20.	2136
Weisblum Boruch. Brzezińska 5.	2148
Zyfeman Klima. Wolborska 29.	2216

Drobne ogłoszenia.

Andrzejewski Józef zgubił legitymację chlebową. Ul. Włodzimierska 32.

Blumenfrucht Abram zgubił paszport i kartę odroczenia. Zgierska 28.

Buchman Boruch zgubił paszport i kartę węglową. Jakóba 7.

Bornsztajnowi Lajbowi, Cyrle, Ickowi skradziono paszporty. Lutomierska 14.

Bajer Karol zagubił asygnaty Składowa 18.

Bulwa Abram zgubił paszport i 370 Mk. Podrzeczna 27.

Bacharier Nuta zgubił kartę węglową i Mojsze Szyja paszport. Średnia 6.

Bruner Pinkus zgubił tymczasowy paszport. Północna 20.

Domalążek Kazimierz zgubił świadectwo odroczenia gm. Nowo-Solna.

Dawidowicz Józef Pinkus, zgubił paszport i kartę węglową. Nowo-Zarzewska 7.

Dimant Frania zgubiła kartę węglową. Północna 14.

Fuks Zejman, zgubił spis przemysłowy. Ogrodowa 9.

Gurfinkel Aron Boruch zgubił paszport, patent, spis przemysłowy i różne dokumenty. Brzezińska 3.

Goldberg Dawid zgubił legitymację chlebową, kartę węglową i paszport.

Grzewiński Józef zgubił paszport, świadectwo ślusarskie i kartę zapomóg. Piotrkowska 88.

Helcberg, zgubił patent. Ogrodowa 5.

Halzer Aron zgubił patent. Franciszkańska 28.

Jakóbowicz Chaim zgubił patent. Suwalska 12.

Kirschstein Wilheim zgubił spis przemysłowy. Konstantynów.

Koziołek Juda zgubił legitymację chlebową. Kielma 10.

Kleinbaum Mordka zgubił spis przemysłowy. Drewnowska 9.

Lewkowicz Szyja zgubił patent. Wesoła 4.

Mulstajn Wolf Chaim zgubił patent (gewerbewollen) Piotrkowska 31.

Osiński Stanisław zgubił legitymację chlebową. Bazarna Nr. 1.

Ostrowski Antoni zgubił legitymację chlebową. Wójtowska Nr. 4.

Pintera Grzegorz zgubił kartę węglową. Chłodna 14.

Perliński Piotr zgubił kartę węglową. Spacerowa 1.

Rabe Balbina zgubiła legitymację chlebową. Młynarska 9.

Szpajcer Icek, zgubił spis przemysłowy. Kilińskiego Nr. 13.

Sławnikowski Adam zaginęła książka „Inwalida". Aleksandrowska 59.

Silberstang Dawid Leib zgubił na imię Brujewicza Teodora wyroki sądowe gminne 4 okręgu gm. Łażysko № 1221-17-II 1905 r.

Szałdajewski Szyja zgubił paszport i bilet odroczenia. Kilińskiego Nr. 37.

Szatan Szmul Aron zgubił paszport i 850 koron. Piotrków.

Winer Jakób zgubił paszport bilet odroczenia i patent. Północna 14.

Wołoszczuk Stanisław zgubił kartę tożsamotności. Radom.

Woźniak Franciszek zgubił kartę węglową. Chłodna № 12.

Wydawnictwo Komisarjatu Rządowego na pow. Łódzki. Tłocznia E. Kulisza w Łodzi, ul. Średnia № 24.